

nogen Grund til, at man ikke behøver at respektere det. Det sagde det ærede Medlem nu heller ikke. Han sagde blot, at hvis der stod Bælgeralt, saa skulde det respekteres. Ja, men det skal det andet sandelig ogsaa. Det ærede Medlem sagde, at det er lettere at kontrollere Bælgeraltet. Ja, jeg tror dog ikke, det vil falde os meget besværligt at kontrollere Indbyggertallet, som det nu staar. Der er ganske vist det, at det skifter meget i de store Byer, de have en stor Tilvækningskraft, der komme mange til. Men vi vide godt, hvor mange der rejse, og hvor mange der komme til. Naar vi blot ville, komme vi let ud over det. Men jeg skal lade det ligge, derom kan der jo være forskellige Meninger. Jeg ser det fra mit Synspunkt, og jeg tror, det vil virke ubehageligt paa Bælgerne og paa Ikke-Bælgerne, hvis man gaar til den Forandring. Jeg tror ikke, man skal gøre det, idet Befolkningen sikkert er mere tilfreds med, at det er Befolkningsantallet, der gør Udvalget i dette Tilfælde, end om det var Bælgerantallet. Det ærede Medlem formanede mig meget stærkt i den Retning, at jeg skulde være forsigtig med, hvorledes jeg tog paa denne Sag. Ja, jeg synes ikke, jeg har taget uforsigtigt paa den endnu, og det er i og for sig heller ikke min Agt at tage uforsigtigt paa den. Men det ærede Medlem mente dermed, at jeg ikke skulde udtale mig alt for skarpt imod den, da vi derved let kunde komme i den Situation, at vi slet ikke fik noget eller noget værre — saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem. Han anmodede mig om at lægge Mærke til de Røster, der vare komne frem her i Tinget, talte om Bomme, der gik op, og om Bomme, der gik ned, og sagde, at jeg skulde lægge Mærke til det hele. Ja, jeg har lagt Mærke baade til opadgaende og nedadgaende Bomme. Jeg har lagt Mærke til den Stemning, der fra forskellige Sider er kommen frem baade imod Forslaget og for Forslaget, og jeg ved ogsaa, at der er en hel Del Medlemmer i dette Ting, som modarbejde Forslaget af Grunde, der ere vidt forskellige fra den, hvorfor jeg modarbejder det. Men jeg ser desuagtet saaledes paa det, at Forslaget, som det foreligger, er intet for mig, og at jeg ikke paa nogen Maade tror, at vi kunne saa noget, der er værre end det Forslag, som det nu foreligger, vedtaget af Landstinget. Deri er det ærede Medlem jo mærkværdig nok enig med mig, han ser ogsaa noget galt i Forslaget, men desuagtet er han bange for, at jeg skal udtale mig for skarpt imod det. Jeg synes ikke, det harmonerer og stemmer overens. Jeg ser ikke, hvorfor jeg ikke skal udtale mig

imod Forslaget. Naar jeg ser saaledes paa det, at jeg ikke mener, at det er til nogen Nytte, men snarere til Skade end til Gavn, hvorfor skal jeg saa være saa varsom? Det ærede Medlem spurgte, om jeg ikke troede, at Kjøbenhavns Arbejdere, hvis eneste Repræsentant — det skal han meget pænt ud — jeg jo er her i Tinget — jeg forstod det meget godt — i Virkeligheden hellere saa dette Lovforslag gennemført, ja, det staar maasse ikke ordret saaledes, men i hvert Fald hellere saa, at der kom en Forandring i de bestaaende Forhold derhen, at de vilde kunne saa en stærkere Repræsentation her i Tinget, en Repræsentation, som vilde kunne udgøre en Gruppe, hvorved vi selv kunde komme til at indsætte vore Medlemmer i de forskellige Udvalg, i hvert Fald i de større Udvalg. Jo, jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg tror, at Kjøbenhavns Arbejdere vilde ønske, at vi kunde komme ind under Forhold, der kunde medføre en større Repræsentation for dem, og jeg tror ogsaa, at de Medlemmer af Socialdemokratiet og for Arbejderstanden, som det ærede Medlem ikke kan taale, jeg siger, der ere her i Tinget, meget gerne saa det. Men der er jo kun den svage Side ved det, at dette Forslag saa vidt jeg kan skønne, ikke giver os en eneste Repræsentant mere end dem, vi have. Nej, det er et saa grundmuret Befæstningsforslag for Højre her i Kjøbenhavn, som det paa nogen Maade kan være. Vi ere vist alle enige om, at Højre i Kjøbenhavn for nærværende Tid slet ikke staar stærkt. De vide, at de største Kredse ere i Oppositionens Hænder. De vide, at 3dje og 4de Kredse muligvis ogsaa snart kunne gaa sig en Tur — saa have de kun 3 Kredse tilbage. Det kan jo være, at det allerede sker ved næste Valg, hvis vi ikke saa en Lov, der reder Højre ud af det. Der er meget stor Sandsynlighed for, at det sker; og saa staar Højre tilbage med 3 Kredse, og det kunne de ikke godt være tjente med. Men ved det udmærkede Materiale, de ere i Besiddelse af, have de set sig i Stand til at lave sig 7—8 udmærkede Kredse i Kjøbenhavn, som ingen kan rokke. Der vil, saa vidt jeg skønner og efter min fulde Overbevisning, blive mindst 7, som ingen kan rokke for mange Aar. Det er noget andet end at have 3, som de jo om søje Tid vilde være komne til at nøjes med. Jeg skal yderligere gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Bahnsen), at der er meget stor Sandsynlighed for, at det ærede Medlem vilde være forvundet til næste Gang, hvis vi da ikke fik en Ordning, der kunde bøde lidt paa Forholdet. Jeg kan derfor meget godt for-